

НАПРЕДЪН БУДИТЕЛЪ

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лева,
предплатени на
два пжти.

СЕДМИЧЕНЪ ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ХРИСТИЯНСКА ПРОСВѢТА И ИНФОРМАЦИЯ.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПАВАСИЛЕВЪ - ШУМЕНЪ.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
се плаща по 1 левъ
на кв. см.

БРОЯ 1 левъ.

ДИМО ПАСКОВЪ

се установи **АДВОКАТЪ** въ ГР. ШУМЕНЪ
въ писалището на АДВОКАТА **Д-ръ Добри Добревъ.**
ул. „Родолубие“ — до Нотариуса и следователитъ.

СКЛАДЪ ОТЪ КРЕВАТИ и пружини

Изборъ на **ГАЛОШИ**

Магазинъ „МАРИЯ ЛУИЗА“, Антонъ Д. Илиевъ.

О Б Я В А.

Въ **С. ИМРИХОРЪ**, Шуменско, на единъ кил. до селото
се продава **ДАРАКЪ** за влачене на **ВЪЛНА**
съ **ТЕПАВИЦА**, въ отдѣлни помѣщения, движени отъ
ГАЗОВЪ МОТОРЪ отъ **3 конски силъ**, а сжщо
и отъ **ВОДА**. При дарака има отдѣлно **ЗДАНИЕ** за
живѣне съ дворъ отъ **1 1/2 декаръ** мѣсто
съ **овощна градина**.

Споразумение съ стопанина:

Ив. Кр. Доланчиевъ.

† Варненский и Преславский Символъ.

Всеpravославна конференция въ София.

На 27 Априлъ т. г. 10 часа
и половина предъ обѣдъ въ
софийския хотелъ „Империялъ“
били открити заседанията на
една конференция, която нѣ-
кои софийски вестници наре-
коха „всеpravославна“. Това
название тогава още бѣше при-
влякло вниманието ни, затова
следѣхме какво се пише изъ
вестниците за така наимено-
ваната конференция, а следъ
закриването ѝ искахме да я
разгледаме отъ всѣка страна
затова, защото конференция
съ такова наименование да се
събира и заседава въ София
никога не бѣхме чули, нито
знаемъ.

Но станалото тогава наскоро
въ Южна България землетре-
сение бѣше потопило всички
въ скърби и грижи, та не ос-
таваше нито воля, нито разпо-
ложение да хаби човѣкъ сили
и се занимава съ въпроси ка-
то тия за конференцията. Като
че ли нарочно бѣ избрано
за нея едно врѣме, въ което
всички трѣбваше да мълчимъ
и да имаме съсърдоточени умъ
и воля тамъ, дето градове и
села бѣше разрулялъ гнѣвътъ
божий. Вънъ отъ това имаше и
други съображения, които ни
караха да отложимъ за други
по-спокойни дни работата ни
съ тази съ чудновата назва-
ние конференция. Мислимъ, че
сега можемъ да направимъ то-
ва, което отколе смѣтахме, че
трѣбва да се направи.

Споредъ писаното по онова
време въ вестниците, а така
сжщо и въ единъ листъ безъ
подписъ, разпратенъ неизвес-
тно отъ кого въ всичкитъ епар-
хии, та и въ нашата, въ кон-
ференцията сж взели участие,
като членове и гости двадес-
ет души миряни, които съ
изключение само на три лица
българи, останалитъ били чуж-
денци по въпроизвъждане и
народностъ. А духовни лица
участвували въ конференцията
били Н. В. ПР. Рускиятъ Ми-
трополитъ Евлогий, който ра-
боти въ Парижъ, Н. В. ПР.
Софийскиятъ Митрополитъ

Стефанъ, Н. ПР. Епископътъ
му Паисий Знеполски, Преос-
вещенъ Тигъ Симедрия, ви-
карий на Н. Блаженство Рум-
жнския Патриархъ, Тѣхно
Всеблаг. протопресвитеръ Сте-
фанъ Цанковъ, професоръ въ
Богословския факултетъ на Со-
фийския университетъ, прото-
иерей Тулешковъ, редакторъ
на „Пастирско дѣло“ и Румжн-
скиятъ свещеникъ Илиеско,
всичко четирма архиереи и три-
ма свещеници. Споредъ в. „Па-
стирско дѣло“, обещали да
дойдатъ въ всеpravославната
конференция и две още лица
— едно духовно: Н. ПР. титу-
ларниятъ Охридски срѣбски
Епископъ Ник. Велимировичъ
и едно свѣтско: професорътъ
въ Богословския факултетъ
на Атинския университетъ Ал-
визатосъ, но по разни причи-
ни не се явили. Споредъ ано-
нимния листъ, съ който се
оповестяватъ решенията на
конференцията, по-вечето отъ
мирянитъ били или председа-
тели на разнитъ дружества на
ИМКА, или съмисленици и
последователи тоже на **ИМКА**
За духовнитъ лица знаятъ, че
повечето отъ тѣхъ сж тоже
обожатели на **ИМКА** и сътру-
дници на сжщата **ИМКА**. За
това преди да се разгледа въ-
просътъ отъ кого сж викани,
особни чуждитъ духовни лица,
по какъвъ поводъ дойдоха
всички тия лица въ София,
трѣбва да се каже какво е
ИМКА, на която тѣ сж или пред-
ставители или поклонници.

гр. Варна, 26. XI. 1928 г.

За църквитъ

Приходо-разходна книга лв. 90:-
— отъ 100 листа —

Квитанционна книга лв. 30:-
— отъ 50 листа —

при Книгоиздателството
„СПАСЪ ПОПОВЪ“ — ШУМЕНЪ.

Престъпно партизанство въ църквата.

Ние сме още под впечатле-
нията на изборитъ за епархий-
ски избиратели, които станаха
на 18. XI въ Шуменъ. Шокира
ни най-много партизанството,
което е завладѣло нѣкои наши
свещеници, проявили се въ
сжщиятъ този изборъ. Като че
ли това партизанство ги е за-
владѣло като бѣсъ. Като че ли
не могатъ да мислятъ, да ди-
шатъ безъ него. Тѣ не сеспи-
ратъ предъ съвестъ, предъ
обществено мнение; не се спи-
ратъ предъ нищо, стига да
прокаратъ своето искане, ако
то и да е най-глупаво.

Преди избора още тѣзи све-
щеници се живо интересуватъ
кои лица сж вписани въ ката-
лога. Ако нѣкое тѣхно лице,
на което тѣ иматъ надежда,
не е вписано въ каталога, тѣ
се каратъ съ Архиерейския
Намѣстникъ, съ членове отъ
комисията, която съставя този
каталогъ и искатъ причинитъ
за невписването на това лице.
Даватъ жалби и до Митропо-
лията за сжщата целъ.

Цѣла недѣля, почти всѣ-
ки день, идваше въ Шуменъ
единъ свещеникъ, който е въ
едно културно село, близко до
града, до где се приготви ли-
стата имъ. Съ своето си обле-
кло и лутане въ града, той
шокираше всѣки буденъ и до-
бъръ християнинъ и го кара-
ше да се запита: кога този
свещеникъ стои въ енорията
си, кога и какво работи за ней-
ното религиозно издигане.

Другъ единъ свещеникъ отъ
Варна въ денътъ на епархий-
скиятъ съборъ на братствата
не се посвѣни да партизанству-
ва и между съборянитъ. Той
се обяви противъ мнението на
своя владика по въпроса за
сектитъ. И съ своето държане
показа своята нищета и своето
невъзпитание.

Но не стига това. Едно ду-
ховно лице отъ църквата Св.
Трисветители въ Шуменъ оти-
ва въ канцеларията на Земле-
дѣлската организация и напис-
ва окръжно до всички дружби
по селата, за да въздейству-
ватъ на църковнитъ си насто-
ятели, да избератъ въ деня
на избора само лица, посочени
отъ него. Това окръжно е на
лице и може да излезе въ
факсимиле.

Сжщиятъ този свещеникъ е
билъ натоваренъ отъ Архие-
рейския намѣстникъ два дни
преди избора съ официално пис-
мо да отиде съ още единъ
свещеникъ отъ Шуменъ и взе-
ме участие въ освещението на
водоснабдяването въ Дели-Ор-
мана, което стана на 18 Ноем-
врий. Обаче агитацията е мила.
Свещеникътъ не се подчи-
ни на заповѣдта Намѣстникова.
Казва, че попадаията му е бол-
на. Моли другъ свой другаръ
да го отиде. Целта е пости-
гната. Той е свободенъ за аги-
тация.

И на 18. Ноемврий, вмѣсто
този свещеникъ да отиде на
църква въ затвора, да посети
затворницитъ, да имъ почете,
да ги насърди и утеши съ
проповѣдъ, той отива въ пив-

ница „Кристалъ“, търси дошли
селски църковни настоятели и
като не намира тамъ такива,
трѣгва изъ улицитъ, посреща
и спира автомобили, идещи отъ
селата, и пита пакъ за такива
Среща една група църковни
настоятели отъ Ески-Джумай-
ско, разпитва ги отъ кжде сж
и започва агитация: „Не изби-
райте фанатици фанариоти.
Дайте да изберемъ младъ вла-
дика. Този е старъ“ и пр. пар-
тизански гадости. Сжщиятъ
този свещеникъ туря на кракъ
и църковни настоятели за аги-
тация. Около църквата Св. Въз-
несение, па и предъ Архиерей-
ското намѣстничество се раз-
вива агитация, която не тър-
пи критика. Тукъ се осжждатъ
Владика, намѣстникъ, свеще-
ници и миряни. Нищо свято
не се оставя. . . .

Добри християни се чудятъ
на тази агитация. Други се
радваатъ—иде имъ тѣкмо ме-
лемъ на сърцето. А свещени-
цитъ партизани тържествуватъ
че сж избрали свои хора, че
сж победили своитъ противни-
ци. Телеграми хвърчатъ за
победата. . . .

Ние, па и всѣки добъръ хри-
стиянинъ, се чудимъ на това
грозно партизанство, което
проявиха нѣкои свещени-
ци на 18 Ноемврий. Чудимъ
се на кой Богъ се служи —
Бога на правдата ли, Когото
проповѣдва нашата Правос-
лавна църква? На църквата
ли, която е учителка и ржко-
водителка на всѣка християнс-
ка душа въ живота къмъ чиста
съвестъ, къмъ правда и ис-
тина? Чудимъ се, защо е това
расо на гърба на този свеще-
никъ, който е слѣзълъ толко-
ва низко въ живота и се е
слѣлъ съ страститъ и прищев-
китъ на тѣлпата, когато той е
свѣтилникъ, солъ на земята,
споредъ Исуса Христа! Би
трѣбвало да се покажатъ вра-
титъ на църквата на такъвъ
божий служителъ и да се из-
гони вънъ, да не скверни мѣс-
тото, гдето пребжда духътъ
на Христа. Това мѣсто е свято.
Вънъ нечиститъ крака! Да за-
млъкнатъ нечиститъ уста! Да
се парализиратъ мръснитъ рж-
це! Това е рана на организма
църковенъ, както е рана и на
държавния. Вънъ такива ра-
ботници!

Олегъ.

D-r Klug

Добриятъ. . .

Често пжти ние казваме:
„Милий Боже, милий татко не-
бесенъ, азъ те обичамъ, защо-
то си добъръ.“ Но добъръ ли
е наистина Богъ? Въ себе си,
по сжщество, че той е добъръ,
не може и съмнение да има.
Единъ Богъ, който по сжще-
ство не е добъръ, трѣбва
да бжде единъ извънъ
редно голѣмъ демонъ. Но до-
бъръ ли е Богъ спрямо насъ.—
Неговото творение?

Хиляди и хиляди доказател-
ства говорятъ за това. Богъ
самъ по себе си е животъ и за-
това Негова радостъ е винаги и
навсѣкжде да създава и съ-
единява живота. Всѣко никне-
що зърно, всѣка пжпка, всѣки

разцвѣтянъ и узрѣлъ плодъ,
всѣка птичка въ въздуха, всѣ-
ко играещо въ полето и гора,
та животното е радостъ за Него-
както всѣко убито човѣшко
сърдце съ неговото желание за
животъ — свидетелствува, че
Богъ е действително Богъ на
живота и радостта въ него.
Той е добъръ не само въ се-
бе си по сжщество, но сжще-
ременно и премного щедъръ
дарителъ на Своята доброта и
извънъ себе Си. Вътрешната
Божия искра на животъ не
иска да остане вътре въ Него
само. Тя иска да се излива из-
вънъ Него въ безброй богати
и разнообразни видими творе-
ния. Това не значи, обаче, че
външниятъ божи свѣтъ е едно
продължение на вътрешното
божие сжщество. Не! сжсвсемъ
не е така. Видимиятъ свѣтъ
по сжщество далечъ не е бже-
ственъ. ПАНТЕИЗМЪТЪ, кой-
то учи, че всичко е Богъ, е
едно фалшиво и глупаво уче-
ние. За жалостъ, той е събла-
знилъ мнозина, които не мис-
лятъ ясно и трезвено, а опия-
нено и мечтателно. Всичко ви-
димо е едно само изображение,
картина, на божията доброта
която го е създала. Богъ въ
Себе си, въ Своя тайнственъ
триличенъ животъ—Баща, Синъ
и Духъ—е толкова великъ, че
безъ Него никакво Негово творе-
ние не може да пребжде. Той
може да бжде и живѣе отъ вѣч-
ностъ отъ блаженство къмъ бла-
женство въ този Си триличенъ
животъ на живото вътрешно
божество. Той нѣмаше нужда
да създава никакви звезди и
звездно небе, никаква земя и
земенъ животъ, никакъвъ чо-
вѣкъ и човѣшка история. Той
въ Себе Си, както и извънъ
Себе Си, като вѣченъ, блаженъ
и тържествующъ Баща, Синъ
и Духъ Свети, е самоудовлет-
воренъ. Цѣлата земна хармо-
ния е една нищожна частица
възгласъ отъ голѣмото море
хармония между Богъ, Синъ и
Духъ, които се сливатъ и тър-
жествуватъ. Божията хармония
е несътворима и вѣчна, както
е безкрайно и самото Божие
сжщество. Богъ Самъ въ Себе
Си, въ Своя триличенъ животъ
е доволенъ.

При все това, този, макаръ
и доволенъ Богъ, създаде жи-
вота, и то пребогатъ животъ.
Той стори това отъ любовъ и
само отъ любовъ. И „Той въз-
люби тѣй много свѣта, че сво-
ятъ единороденъ Синъ даде
щото всички, които повѣрватъ
въ Него, да получатъ животъ
въ вѣченъ“. Този „животъ
въ вѣченъ“ не е само едно про-
дължение на временния. Той
е едно извънъ естест-
вено издигане на човѣш-
ката природа, за да участвува
въ вътрешния божи животъ
на самия триличенъ Богъ. Тѣй
както човѣкъ при кръщаването
се облива съ вода и Духъ Свети,
така единъ день, когато той се
освободи отъ рамкитъ на сво-
ята плътъ и отъ житейското
божие море, ще се облече съ
блаженство, което не ще има
край. Това е наградата на вси-
чки, които сж повѣрвали въ
въплотилия се Синъ Божи и
сж се кръстили въ Негово име

като сж се свързали съ Неговата милост.

Не е ли тогава Бог добър? Не е ли Той безкрайната доброта, която прави бедната човешка природа участник на Неговата Божия природа?

Нъкой може да ми възрази: „Да, това ще бъде един ден, но то не е още! Ние не чувствуваме, не виждаме още нищо от тая бъдеща красота. Креаторитъ земни въздишатъ и стенатъ, а човѣктъ — короната на творението — макаръ и най-висше творение, все още охка и плаче безпомощно.“

Сжщо може да ми каже нъкой: „Кжде е тогава милостивата божия доброта?“ — Но защо да си създаваме планини отъ трудности и мъжнотии? Нима не лежи нашиятъ животъ между стенанията на новородения и охканията на умирающия?

Не е ли свѣта пълненъ съ загадки, проблеми и тайни? Не трѣбва ли ние най-после да озаримъ живота си съ всичката божия свѣтлина?

Нъкой може сжщо да запита: „Че какъ единъ Богъ, добъръ и всемогущъ може да се нарече, когато е създавалъ единъ такъвъ жалкъ свѣтъ, който ние даже наричаме „долина на сълзигъ?“

Да! Това е труденъ въпросъ. Но човѣкъ може единъ много простъ и вѣренъ отговоръ да даде. „Богъ пожела още отъ самото начало да създаде единъ другъ, много по-добъръ свѣтъ, но човѣчеството чрезъ първия грѣхъ докара смъртта на душата и тѣлото. Тоя макаръ простъ, но вѣренъ отговоръ, е свързанъ съ много други нови въпроси и проблеми. Ако иска човѣкъ да се приближи до тѣхъ, то трѣбва да прехвърли томоветъ на теологичната библиотека, кждето много повече ще научи, отколкото да чака това, което неговия жкъ човѣшки животъ му дава. Но имашъ ли време за това, приятелю? Имашъ ли нужното за това духовно образование?“

Азъ искамъ, драгий, да обърна вниманието тина две нѣща, ако искашъ да дойдешъ по близо до добрия Богъ. Първото е: **Пълна вѣра!** Животътъ, наистина, е голѣма и честопжти неизказано мъчна за вѣрване загадка. Смисль въ свѣта и живота има, но тъмнина, неизвестностъ и неразрешими тайни има толкова много, че ние, които не можемъ да бждемъ всезнающии, не ни остава друго, освенъ да се издигнемъ надъ голѣмитѣ тежки трудности на времето и кажемъ къмъ вѣчността: „Господи, азъ вѣрвамъ. Помогни на моето невѣрие!“ Ако този полетъ на вѣрване се вижда на нѣкои тежкѣ, тогава ще каже: **Пълно отричане!** Това не е нищо друго освенъ една лудостъ и безсмислица. Испитай, прочее, добре сърдцето си и ще видишъ колко позитивна доброта, красота, радостъ, неочаквано щастие и добъръ обратъ на съвестта ще намѣришъ.

Между вѣрующитѣ и невѣрующитѣ оставатъ да висятъ тия, които по принципъ се съмняватъ — **скептицитѣ**. Това сж, съ право казано, една непълнота, една леностъ на ума или сърдцето, която пъкъ прави стремящия се човѣкъ далечъ недостоеенъ.

Накрая нека се запитае: „По добро или по зло ни дава Богъ, споредъ нашата морална заслуга?“ Азъ мисля, че само единъ бавно изгарящъ фарисей или нищо немислящъ (идентично свободомислящъ) може да каже: По зло! Напротивъ, Богъ ни дава много по-

вече блага и добрини, отколкото ние заслужаваме.

Защо? — **Защото Богъ е добъръ**. И тѣй, бжди възхваленъ и блаженъ, Господи, благодаримъ Ти за всичко, добрий Боже!

Отъ немски: Ек. Д-ръ Панайотова.

Д-ръ Франкъ Крейнъ

Дъждовенъ день.

Природата съ всичката си разнообразностъ, съ всичкитѣ си годишни измѣнения и промѣни, за любителитѣ си винаги е била обожаема. Ние обичаме тихото утро когато

„Кандилата нощни бавно гаснатъ“

И на далечниятъ планински връхъ

Деньтъ се ражда. —

Ние обичаме горещия лѣтенъ день, когато земята е силно обгърната въ топлитъ слънчеви обятия. Ние обичаме бѣлата зимна нощъ; обичаме звездитѣ ѝ, които блѣсукатъ надъ нашитѣ глави, треперящи студени. Обичаме слънчевия залѣзъ, облацитѣ му, боитѣ имъ: пурпуръ, злато, царски разкошъ. И мълчанието на тихата вечеръ, или голѣмитѣ свѣткавици, силнитѣ гърмотевици, страшниятъ грохотъ на бурята, или остро свирене и вой на вѣтра въ непрогледната нощъ — какъ чрезъ всичко това небото отпечатва въ душитѣ ни настроения, странни чувства, нови усѣщания, съ които ни улеснява да проникнемъ въ себе си и се познаемъ.

Но отъ всички тия нищо не е тѣй интимно и близко до душата, както е дъждовния день. Не поройния, нито силенъ дъждъ, но оня дъждъ, който събуждайки се заранъ при първия си погледъ презъ прозореца виждате какъ тихо рѣми, — тихо, кратко, дръдължително, като че непрестанно е валѣлъ и още продължава вѣчно безъ да спре.

Сберемъ ли се на закуска заранъта, усѣщаме че любовта помежду ни е по-голѣма, по-силна. Природата като че ни е заградила отъ външния свѣтъ и всички въ семейството ни се чувствуваме приближени, сгушени.

Като пиша сега тѣзи редове, вѣнъ вали, като изъ ржжавъ. Гледамъ презъ прозореца. Дърветата въ двора сж мрачни. Тѣ приличатъ на фантоми, обвити въ тъмни мантии. Една висока ела стои посрѣдъ тѣхъ съ разперени клоно. Прилича на старъ брахминъ, унесенъ въ размишления; наподобява голѣмъ призракъ съ скръстени ржце и вдигналъ очи въ молитва къмъ Вѣчния и неизмѣримъ Създателъ и Богъ.

Небето е тъмно. Но лека свѣтлина, като на призраченъ духъ тихо се носи. Тя е отъ брилянтния блѣсъкъ на слънчевиятъ день, който е още много далече задъ хоризонта. Вижда ни се като-че-ли небото презъ нощта се е смѣняло по-низко и ние обвиле, както квачка съ крилетѣ си обвива своитѣ пилци.

Капкитѣ падатъ, удрятъ по листата, чукатъ по прозорцитѣ ми. Тѣ сж пѣсень. Тѣ сж музика. Тѣ сж животъ. Падатъ тѣ върху гори и градини, по улици и върху покриви; капятъ тѣ, текатъ, отминаватъ. Природна щедростъ — природно великодушие. А тази щедростъ и великодушие сж кърмени за отрока на Вѣчния и Неизмѣримъ.

Земята е наситена.

Дъждовниятъ день си има своя собственъ тонъ и звуци: шумътъ на нѣщата, човѣшки гласъ, стѣпкитѣ, крѣсъкътъ и

пѣсеньта на птицитѣ, тракането на колелата, мученето на кравитѣ, цвиленето на конетѣ и лая на кучего звучатъ нѣкакъ си по-нѣжно, кадифино, полусмутено въ меката дъждовна обвивка.

Вземашъ вестникъ или книга и сѣдашъ при прозореца. Унесенъ, окото ти се втренчва на вѣнъ изъ мъглявия, овлаженъ въздухъ. Книгата ти пада. Мисълта ти леко тѣ понася надъ мѣста на сълзи и скърби, разваря предъ тебъ страстици на отлетѣло минало; отвежда те далече може би предъ лицето на неприятно видение; върне те къмъ издигатитѣ се до облацитѣ твои въздушни кули, надъ които фантазията ти се рѣе въ доволство.

Добро е наистина, когато е слънчево и свѣтло. Но има моменти, когато душата се пълни съ радостъ и отъ дъжда — радостъ на кротка меланхолия, която навѣва неговото тихо рѣмолене.

ХРОНИКА.

Негово Високопреосвещенство Епархийскитъ ни Архирей **митрополитъ Симеонъ** отъ нѣколко дни е боленъ, пази стаята и не приема никого. Неговата статия, която печатимъ въ днешния брой, е непълна. Тя ще дръдължи, щомъ неговото здраве позволи да работи.

Празникътъ на християнската младежъ, 4-й декември, приближава. Въ връзка съ това Св. Синодъ и Министерството на Просвѣтата сж разпратили до свещеницитѣ и училищата окръжни писма, съ които определятъ програмата на празнуването. Въ Шуменъ, по споразумение между учители и свещеници, въ понеделникъ, 3-й XII, предъ обѣдъ въ всички прогимназии и сръдни училища ще говорятъ въ опредѣленъ часъ свещеницитѣ отъ града — на прогимназиянитѣ ученици на тема: „**Исусъ Христосъ зова младежта въ храма**“. (Еванг. разказъ за отиване на 12 год. Исусъ въ Иерусалимския храмъ), а на ученицитѣ отъ другитѣ сръдни училища на тема: „**И. Христосъ — идеалъ на младежта**“. Сжщия день следъ обѣдъ, 3 1/2 ч. всички ученици ще се заведатъ въ църква за изповѣдна молитва. Тамъ ще имъ говори за значението на причастието служещия свещеникъ. На другата сутринъ, **Въведено Богородично**, всички ученици и учители ще присъствуватъ на Св. Литургия, въ края на която ще се причастятъ. Свещеникътъ ще държи слово на тема: **Младежта и Св. Църква**. Следъ обѣдъ въ 3 часа, въ чит. **Архангелъ Михаилъ** учителтъ **Ив. Владиковъ** ще държи сказка, въ която ще се отправи апелъ къмъ граждани и родители да подкрепятъ усилията на училището въ религиозно нравственото възпитание на младежта.

Дългъ е на всички родители да присъствуватъ на сказката въ читал. салонъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1350 928 год.

Обявление № 815

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни храни** принадлежащи на Мустафа Куки отъ с. Ендже за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 3000 лева. гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1109 928 год.

Обявление № 798

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни храни** принадлежащи на Дани Данковъ и Вълчо Г. Савовъ отъ село Марашъ за дълга му къмъ Мехмедъ Хасановъ Топушъ отъ с. Борисово за 15000 лева. гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1142 928 год.

Обявление № 804

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ

Дирекция на постройкитѣ за водоснабдяването ни безводни Дели-Орманъ гр. Шуменъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 785

На 11 декември т. г., 10 часа предъ пладне, въ Дирекцията ще се произведе сазаряване по доброволно съгласие за доставката франко гара Шейтанджикъ единъ желѣзенъ резервоаръ за машинно масло съ вмѣстимостъ 3 куб. м.

Срока за доставката е 20 дни отъ деня на съобщението за възлагането ѝ. Приблизителна стойностъ — 7.000 — лв. Запогъ — 700 — лв.

Офертата да бжде за килограмъ готова работа, заедно съ всички кранове и други приспособления, които сж нанесени въ скицата.

Изплащането ще стане веднага следъ приемането на резервоара отъ комисия, която ще го испита чрезъ напълване съ вода.

Всички разноси, като публикация, гербъ, данъкъ, който се плаща наполовина, сж за смѣтка на предприемача.

24 ноември 1928 год. Шуменъ.

Отъ Дирекцията.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 77 927 год.

Обявление № 821

На **4-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ предъ канцеларията си ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни движими имоти** принадлежащи на Станю Р. Караколевъ отъ гара Шайтанджикъ за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 912 л.

Тая продажъ е втора и имуществото може да се отдаде и по долу отъ оценението.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 454 927 год.

Обявление № 817

На **4-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ предъ канцеларията си ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни движими имоти** принадлежащи на Станю Георгиевъ отъ гара Шайтанджикъ, за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 966 л.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 534 928 год.

Обявление № 773

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище, ще продамъ на публиченъ търгъ **разни зърненни храни**, принадлежащи на Адемъ Джемай отъ с. Ендже за дълга му къмъ Исакъ Б. Аронъ отъ гр. Шуменъ за 6000 лева.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-и Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1109 928 год.

Обявление № 798

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни храни**, принадлежащи на Дани Данковъ и Вълчо Г. Савовъ отъ село Марашъ за дълга му къмъ Мехмедъ Хасановъ Топушъ отъ с. Борисово за 15000 лева. гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1142 928 год.

Обявление № 804

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ

въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни храни**, принадлежащи на Тенъ Тадиновъ отъ с. Макаръ за дълга му къмъ Ашеръ Аронъ отъ гр. Шуменъ за 1962 л.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 489 928 год.

Обявление № 810

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни храни** принадлежащи на Муртаза Ибраимовъ отъ с. Буланъ за дълга му къмъ Иванъ Кжрджиевъ отъ гр. Самоковъ за 12,100 л.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1345 928 год.

Обявление № 811

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продамъ на публиченъ търгъ **разни зърненни храни**, принадлежащи на Раймъ Куки отъ с. Ендже за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 2500 лева.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 169 927 год.

Обявление № 800

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продамъ на публиченъ търгъ **разни зърненни храни** принадлежащи на Аметонъ Бучевиновъ отъ с. Калка за дълга му къмъ Иванъ Панджиковъ отъ гр. Шуменъ за 15000 лева.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1334 928 год.

Обявление № 812

На **5-й декември 1928 год.** въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на житното тържище ще продавамъ на публиченъ търгъ **разни храни** принадлежащи на Неджо Аптарамановъ отъ с. Ендже за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 2500 лева.

гр. Шуменъ, 14. XI. 1928 год. Сждия-Изпълнителъ: Г. Яневъ.

И-й Шум. Сждия Изпълнителъ.

И. д. № 1334 928 год.